


त्याग

A decorative vertical arrangement of three parallel lines of small black diamonds runs down the center of the page. In the background, there is a faint, light blue globe and a wooden ship's steering wheel. The text 'मिच्छु अश्वघोष' is centered horizontally across the middle of the page, overlapping the diamond lines and background graphics.

मिच्छु अश्वघोष

Dhamma.Digital

छसुका

आनन्द ग्रन्थ माला ७

त्याग



भिक्षु अश्वघोष

आनन्द कुटी



प्रकाशक

श्रीमती रत्न लक्ष्मी

मंजुश्री, स्वयम्भू



कछला १०८६

बुद्ध सम्बत २५१२

छगू खँ

धर्मिया धार्मिक समाजं बाहा बही व दिन दुधाय जक धर्म सीमित याना तल । जन जीवन ताप धर्म अं अं ताप्राना इन । धुक्ति याना धर्म व त्याग घयागु हे जन जीवन ह्यन्वाकेत बाधा थें जुया वइ च्वंगु दु । जि खना थें व थू थें धर्म अपाय सकं सीमित क्षेत्रे जक मलासे व्यापक अर्थे जुइ माथें च्वं । देम बाहा बही दु थाय् जक धर्म मजुसे छयें छयें नं धर्म यात थाय् बियेमा थें च्वं । जन जीवन ताप नं धर्मया सम्बन्ध दयेमा थें च्वं । अले छयें छयें नं देग बाहा बही दया वइ धर्मया मू नं बढे ज्वी । गुगु धर्म जन जीवन्त बाप सम्बन्ध दइ मखु व धर्म अधर्म जू वनी साम्प्रदायिक जू वनी ।

जिगु धापूया मतलब फुकसिकें ख्यामः भावना सम्माना जनहित व सुखया लागी । नुग कय् कुनिगु व ईध्यां भाव

दुथाय् गुबले नं त्याग भावना वइ मखु, देग नं दइ मखु ।
मुख्य नं म्हुतु पिचु नुग वचु जुइ मज्यू, ध्वहे त्याग ख धैग्
जि अर्थ ध्वीका ।

श्री मती रत्नलक्ष्मी (दाति मां) या त्याग भावनाया
फलं ध्व सफूचा छिगु ल्हाती ध्यना च्वन । ध्व वेकया चतिया
कमाइ ख । अकिं ध्व धात्थैया त्याग भापिया । पाठक पिसं
छसुका त्याग याना सफू न्याना व्वना दिल धासा ध्वया
त्यु ल्यु “ भिक्षुयापत्र ” व ‘ भावना ’ सफूत पिर्हा वइग्
दु ।

ध्व सफूचा पिकायत ग्वहालि व्हुम्ह विद्यार्थी मथुरा
डंगोल प्रति नं कृतज्ञ जू ।

अश्वघोष

आनन्द कुटी, स्वयम्भू

२२ कार्तिक २०२५

चाग (त्याग)

ध्यावा, लु-वह, छये-बुं आदियात धन-सम्पति
घाइ। व्यवहारिक जीवने धनया महत्व नं यक्वं दु, तर व
हे धनयात महापुरुषपिसं तापाका च्वनेमा धयातल। नाप
नापं निन्दा स्मेतं याना नं सफू सिफुती दुध्याना च्वंगु दु।
पालि वाङ्मय सफुती न धन दौलतयात “काल सपं” घका
गीतम बुद्धं धया बिज्यागु खे दुध्याना च्वंगु दु। क्रिस्तियन-
तयेगु बाइबले जेसुस काइष्टं धया तगु दु— ईश्वर नं धन
नं नितां नापं ज्वना च्वने दइ मखु। धनया माया दुसा
ईश्वर तोति। ईश्वरया माया दुसा धन तोति। एवं प्रकारं
महापुरुषपिसं छाया धयातल जुइ छकी स्वतन्त्र व (स्वेच्छ
मनं विचा याना स्वये बह जू।

जि स्वयंबले बिना कारणं अपायस्कं ज्याय् खेले दुगु व मदयेकं मगागु धनयात महापुरुषपिसं निन्दा याना तल खडला ? मनुतय्सं धनयात दुरूपयोग याना च्वन । धनया नामे परस्पर अविश्वास, दुराचार, लज्जा, भयहीन, अविनीतता, लोभी व बुद्धि हीन ज्या याना च्वन । उकिं हे धर्म-शास्त्रे धन धयागु मि थें ग्यानापु, हानं व कलहया पुसा जुया अजागु धन लोभं तापाना च्वनेमा धया तगु ख । अय्सा छुकियात धन धाईले ?

गौतम बुद्धं ला लुं - वह बाहिक भेगु हे न्हेगु धन कयना बिज्यागु दु—

सद्धाधनं सील धनं, हिरि ओतप्पियं धनं ।

सुत धनं च चागो च, पळ्ज्जा भे सत्तमं धनं ॥

- (१) सद्धा = (विश्वास) अन्ध विश्वास मखु ।
- (२) सील = (सदाचार) स्वा स्वया जक मखु ।
- (३) हिरि = (लज्जा) भिगु ज्या यायेबले मखु ।
- (४) ओत्तप्य = (भय) धन प्व उत्रना च्वने बले ।
- (५) सुत = (विनीत) व्वना तथें शिक्षित जुइगु ।

(६) चक्रवर्ति = (स्वभाव) नुब कयकुंका परवागु धने मिसा
सकवयेगु ।

(७) पञ्जा = (बुद्धि) ख मखु थुईका कायेगु ।

मानव समाजे छे च्वंगु न्हेता घन दुसा न्हाबले
स्वर्गीय वातावरण दइ च्वनी । गुबले हे घनया नामे वा
मेगु कारणे कलह, विश्वासघात पिर्हा बइ मखु, न तन्हं
चीन्हं व तमि व चीमि घवागु हे भेदभाव दइ ।

श्री जन छिकपिनि न्हीने “ त्याग-धन ” वा वारे
खिगु वगु खे न्हायने त्याग ।

प्रापासिया विशेष धार्मिक समाजे बधे मती च्वं-छुं
चीज वके च्वंगु बस्तु मेपिन्त दान याना बीगुयात हे
“ त्याग ” घाइ । दान शब्दवा सं वहे अर्थ ख ।

श्री भीसं छुवो कल्पना याये मागु खे ख, सुयंत
छुं माया मारे वाना परिस्थान याये म्बाक अथवा गरीव
जुयाने दैनिक जीवने त्याग गये याना व्यवहारे हये फु कि
हये मफु अथवा कला, काय-भ्याय् छये-बु घन-सम्पति
त्याग याये म्बाक त्यागीय अर्थवत इसे फला इसे अर्थवत ।

यदि क्मीसं गोल्पा छगले जाकि जायेक¹ तथा श्रमण ब्राह्मणपिन्त दान यायेगु हे जक त्याग खसा, धार्मिक समाजे गुगु नकसां त्यागया व्यवहार जुया च्वंगु ख, त्यागया क्षेत्र उलि जक खसा त्यागया अर्थ नं सीमित जुइ, व्यापक अर्थ का वनी मखु । त्यागया महत्व नं उस्त दइ मखु । जि स्वयेबले ला प्रत्येक क्षेत्रे पारिवारिक जीवने, सामाजिक जीवने व राजनैतिक जीवने त्यागया महत्व दुथ्याना च्वंगु दु । सारा जीवने त्यागया भावना आवश्यक । त्याग चेतना मद्दुगु जीवन व समाज दुखमय व अन्धकार मय ख । त्याग मद्दुथाय् सन्तोष दइ मखु । गन सन्तोष मन्त अन निस्वार्थ धयागु दइ मखु, अले अन स्वत हे कलहया राज्य सिबे मेगु छुं दईगु सम्भव मदया वनी ।

क्मीसं पारिवारिक व दैनिक जीवने त्यागया भाविता यायेगु प्रयत्न यायेमा । गथे याना दैनिक जीवने त्यागया प्रयोग यायेगु पाखे छको पला न्हाकेनु । गरीबतये गुबलें गुबलें थथे नं मती व छु याये जिमिके छुं मद्दु । नत्रसा जिमि नं गुभाजु ब्रह्म व भिक्षुपि सता दान बीगु खइ । त्याग चेतना दुसां नं त्याग यायेगु छुं मद्दु । तर छित छुं मद्दु घका नुग मछिके भागु मद्दु । मेगु हे लँपु बा ज्यां त्याग यायेगु थाय् दु गुकि

कि छित थनया थन हे फलवी, सी घुंका म्खु । सुयातं छु
बी म्वाक त्याग यायेगु लँ गौतम बुद्धं क्यना थकूगु दु ।

उदाहरणया लागि मति तये नु छिकपिनि छ्ये,
मां-बी, दाजु-किजा, तता-केहेपि सकलें दु । छको निको
दाजु-किजापिनि गनं म्बय् बा ससले वने मागु दइ च्वनी ।
अबले गुलिस्यां कोट हाकुया च्वनी । अथवा म्हाय्मचातये
बा भौमचातये गा बा पर्सी हाकुया च्वनी । किजां दाजुया
कोट छको मन्यसे फिना वनी अथवा भौमचां माजुयागु गा
कया न्यया वनी । अले दाजु बा माजु कोथाय् दुहाँ वया
स्वइबले कोट मदइ च्वनी बा गा मदइ च्वनी । अले न्यनी,
जिगु कोट सुनां काल ? जिगु ना सुनां काल ? दाजुं सी,
किजां व कोट फिना ससले वन । माजुं न सिल, भौमचां व
गां न्यया वन । यदि दाजुयाके व माजुयाके त्याग चेतना दु
षयामु जूसारु इपि तं म्बइ म्खु । किजां प्यूसारु छु, भौमचां गा
न्यया वनं छु षयागु भच्चा त्याग याना सहानुभूति व दया
माया तथा सुकं च्वनी । यदि छिके त्याग चेतना मदुसा
किजा दुहाँ वयेवं भोके जुया न्यनी, छं सुयाके न्यना काट
फिना वनागु ? छ सुया बियागु कोटला ? अले यदि थुकी
उभयपक्ष नं थगु खँ बा ज्या छोने ल्याकेत स्वलकि मुक्का

मुक्की नं जुइगु सम्भव बु, जुया च्वंगु नं दु । उखे माजुम्ह
 नं त्याग चेतना मदुम्ह जूसा माजुया गा हे न्यया वने छाम्ह
 भीमचा वनं छस मन्बसे । थौं कम्हेया भीमचात छये हे ख
 धाघां धाघां कलह पिकाइ । छ्ये अशान्तिया राज्य हयाबी ।
 अले व छ्ये त्याग दु धायगुला ? यदि थगु छ्ये परिवार-
 या लागि पलख जकनं थगु कोट, थगु गा, थगु पसि त्याग
 याये मफुसा छि जाकि कुकु कुबीका घर्म याइपिन्त पांथि
 पांथि जाकि व तकां तकां दक्षिणा तथा त्याग यासां छित्त
 त्वानी धाइमखु । धाइपि दुसा छि व दान काइपि जक दइ ।

मेल का थगु कोट वा पसि पलखया लागी नं त्याग
 याये मफुत भ्वाले । धौछि निघौया छुं परिश्रम ला
 मेपिनि लागी त्याग याये फुला ? देश बिकासया
 लागी छन्हु निन्हुया लागीला श्रमदान बी फुला ? थगु
 त्वाले सुयां छ्ये दना पलिचिगु जुया च्वन । उचुनु
 सकसिनं फुफुथे चाग्वारा ल्हया बा आय्पा बिया
 ग्वाहालि बी, श्व नं छगू त्यागख । राष्ट्रया लागी
 थौं कन्हे नेपाले प्यखेरं लें देकेगु चर्चा जुया च्वन ।
 माउंफकं अभियान सिलसिलाय घन त्याग याये

मफुसा मन व श्रम त्याग पाये ज्बू । श्रमदान नं छुगू महान
 त्याग ख । महान देस सेवा ख । परस्पर ग्वाहली बीगु थ्व
 नं छुगू त्याग ख । चीन थपासकं उन्नति जुया वगु
 श्रमदान व परस्पर सहयोगं ख घयां अपो खें जुइ मखु ।

थुलि नं त्याग याये मफुसा, सुं व्यक्ति अथवा छुं
 संस्थायात विदेश वा अगु देशं सुनां नं द्रलं द्व लाखौ लाख
 दां चन्दा बियाहल । अले उकी उलिमछि दां चन्दा बिया
 हगु वयात खला व हे संस्थायात खला इत्यादि म्बामदुगु
 मती तथा नुग क्य कुंका मिखा तगो मयायेगु नं त्यागहे
 ख । छायासा करपिनि सहयोगे प्रमुदित भाव
 हयेगु उदारता मदुहसिके, थके हे छु त्याग चेतना दइ ?

अरु भेगु उदाहरण माल घासा अगु पसले ता व मदु ।
 लिक्क च्वम्हेसिया पसले यक्व ग्राहकत्त त्र दु । गथेयाना अगु
 पसले नं न्खा वपि दयेके माल घयागु उपाय विचा मन्नासे
 लिक्क च्वम्हेसित गथे याना कोफाय माल घयागु मती
 तइम्हसिके छु त्याग चेतना दइ ?

सिद्धार्थ कुमार गौतमबुद्ध जुया विज्यागु दें वदें तिति
 वत्त ।

तर अनुयायीत क्ववं दत्त, माप नापं लाभ सत्कारया नं
 वृद्धि जुल्ल । छम्ह निम्ह जुजुपि नं बुद्धया शरण वल ।
 अले उखे तीर्थकरतये नुग क्वाटा क्वाटां मुल । अले गथे
 याना गौतम बुद्धया बदनम याना लाभ सत्कार थपाखे
 साला काये धका कुमंत्रणा यात । आखिरे इमिसं प्रचार
 यात— “ गौतम बुद्धं बाखँ कनीगु हे दान यायेगु सिबे मेगु
 छुं नं मखु; व नं थत व बौद्ध भिक्षुपित जक दान व्यु
 मेपिन्त बी मत्य धाइ । ” थ्व कुप्रचारं कोशल राज्य छगुलि
 हलचल मचे याना बिल । कोशल जुजु प्रसेनजितं विचायात
 गौतम बुद्धं अथे धाल खइला ? थ्व भ्रम प्रचार निराकरण
 याये मा धका राज्य छगुलि नायाखि च्वयेके छ्वया घोषणा
 याके बिल— “ दुरू त्वंके मापिं मापिं बाहेक मेपिं सकल
 बौद्ध अबौद्ध प्रजागण फलानथाय् मैदाने मुं वयेमा, अन
 गौतम बुद्ध नं बिज्याइगु दु । जुजुया घोषणा कथं सकलें
 मुनेवं कोशल जुजुं दना गौतम बुद्धयात नमस्कार याना
 प्रश्न यात—

“ भन्ते ! दान घयागु सुयात बी ज्यू ? ”

बुद्धं लिस बिया बिज्यात— “ यत्थ चित्तं पसीदति

तत्थ दातब्बं ” अर्थात् गम थगु चित्त प्रसन्न जुल, वयात्
दान बीमा । थुकीया तात्पर्यं जुल छि सुयात् यल वयात्
दान बी ज्यू ।

उलि न्ह्यस लिस त्यनेव कुद्धयात् बदनाम याना जूपि
निगन्थतये खा हाउंसे च्वन । छायासा सकसिनं इमिगु
खा स्वल ।

“सुयात् दान वा त्याग यानागुया फल अपो दइ
ले ? ” कोशल जुजुं हानं न्यन ।

“महाराज ! न्हाच्यागु प्रश्न हे मेगु. आयागु प्रश्न
हे मेगु । ” तथागतं धया विज्यात्—“ त्याग यानागुया फल
न्ह्याम्हसित व्युसां अवश्य दइ । तर शील वानपित
वियागुया फल अपो दइ । ”

“ शीलवान सुयात् धाइ ? ”

“ न्यागू क्लेशं मुक्कपित शीलवान धाइ ”

इपि न्यागू क्लेश खः—

- (१) काम च्छन्द = भोगविलासे लिप्त जुइयु ।
- (२) व्यापाद = तं व रीषं जुइगु हिसम ।

(३) थोक्मिद्ध ष्-अलसि व न्होगुलु जुइगु ।

(४) उद्धञ्चकुक्कुच्च = अहंकारी व घमण्डी जुइगु व चंचल व पश्चाताप ।

(५) विचिकिच्छा = शंका जुइगु ।

थीया समाजे लखपत्तिथेगु त्यागयात सकसिनं पत्या या, प्रकंसय या । इलं द्व दां फुका यत्त आदि यात धासा बयें घर्मात्मा मेपि सुं मदु घाइ तर छम्ह गरीबम्हसिनं दान पुष्प यासां इमित घर्मात्मा व त्यागी घाइ मखु । इमित स्वर्ग वनी घका सुनानं घाये मफु । तमिफिन्त जूसा स्वर्गे वनी नं घाइ । सीधुंका स्वर्गे छवयेत ठेवका काइपि न दु । तर गौतम बुद्धया विचार अनुसारं इलं द्व दां खर्च याना त्याग यापिनि स्वया थ थम्हं परिश्रम याना दुखसिया निग प्यंग मुंका त्याग यागुया फल भन अप्व ।

छन्हुया खँ ख । तथागत श्रावस्ती जेतवने बिज्याना चवंगु बखते सतुल्लपकनयिका घयापि देवतापि छफौज वया गौतम बुद्धयात नमस्कार याना छखे लिक्क फेतुस । इपि मध्ये छम्ह देवतां निम्न गाथा ब्वन ।

मच्छरा च पमादा च-एवं दानं न दीयति ।

पुञ्जामाकह्ण मानेन- देय्यं होति विज्जानताति ॥

अर्थात्-कंजूस व प्रमत्तं ज्ञाना दान कथं गुं बन्धु,
पुण्यया आशा या इमि ज्ञानी जनमिद्धं दानं कीदा ।

मेम्ह देवतां नं छुनु गाथा ब्वन-

यस्सिव भीतो न ददाति मच्छरी-तदेवा ददतो भयं ।

जिघच्छा च पिपासा च-यस्स भायति मच्छरी ।

तमेव बालं फुसति-अस्मि लोके परस्मि च ॥

तस्मा विनय्य मच्छेर-दज्जा दानं मलाभिभू ।

पुञ्जानि परलोकस्मिं-पतिट्ठा होन्ति पाणिनन्ति ॥

अर्थात्-नुगस्याम्हेसिनं गुगु भयं दान याइ मखु (त्याग
याइमखु) वहे मब्युगुलि वयात व भय न्हाबले दइ
च्वनी । नये पित्याइगु वा प्या चाइगु भयं त्रसित जुया
च्वनीम्ह कंजूस मूर्खयात सदानं व भय दइ च्वनी । उकि
कंजूस जुइ मज्यू, त्यागी जुइमा । पुण्य घयागु परलोके
भरोसा बीगु ख ।

अले मेम्ह देवतां नं गाथा ब्वन:-

ते मत्तिसुत्तं मीर्यन्ति-पन्थानं व सहायजं ॥

अप्यस्मि ये पक्खन्ति-एस वम्मो तनन्तमा ॥

अप्यस्मेके पवेच्छन्ति-बहुनेके नदिच्छरे ॥

अप्यस्मा दक्खिणा दिन्ना—सहस्सेन समं मिता'ति ॥

अर्थात्—गुम्हसिनं ताहाकगु लैय् वनाच्चने बले थके
भच्चा जक नयेगु सामान दुसां नं थ नापं वपित इना बी व
सीपिनि बिचे नं मसीम्ह बराबर ख । थ्व पुलांगु धर्म ख ।

हानं मेम्ह छम्ह देवतां नं तथागतया न्होने वया न्यन-
“हे भगवान ! थुमिसं धागु मध्ये सुनां धागु खँ ठीक जू ?”

बुद्धं धया विज्यात, “ छिपि मकसिगु खँय् छगू छगू
ठीकगु खँ दु । तर जिगु नं छगू विचार न्यनेला ? ” थथे
धया विज्याना तथागतं आज्ञा जुया विज्यात,

“ धम्मञ्चरे यो पि समुञ्जकं चरे,

दारञ्च पोस ददमप्पकस्मि ।

सतं सहस्सानं सहस्स यागिनं,

कलम्पि नाग्घन्ति तथा विघस्सते'ति ॥ ”

अर्थात्—कष्टगय जीवनं (ना कुटि धाना, घाय् लया
वा च्यो ज्जा ब्रान्ना नं) दुखसिधा कला काय्—म्हाय् पालन

पोषण याना नं निग प्यंग वा ण्हि जाकि छम्हें जक ल्यंका
 नं दानयात घासा वं यागु अल्पदानया महत्व द्वलं द्व दां
 फुका भारि नक्सां यागु लखपतिया पुण्य स्वया नं द्वछि दुगं
 अप्व दु। अर्थात व गरीबम्हसिनं यागु त्यागया सच्छिब्बे
 छव्व हे मग्यं व लखपतिया दान ।

अले मेम्ह देवता छम्ह तथागतया ण्होने च्वना थ्व
 गाथा ब्वना घाल—

के नेस यञ्जो विपुलो महग्गतो,
 समेन दिन्नस्स नअग्घमेति ?
 कथं सहस्सानं सहस्स यागिनं,
 कलम्पि नाग्घन्ति तथा विधस्सते'ति ॥

अर्थात—गथे जुया द्वलं द्व दांफुका यागु महान पुण्य
 स्वया नं व गरीबम्हसिनं यागु त्याग द्वछि दुगं तहं जुइ थ्व
 थुइका काये मफु। गथे जुया तमिम्हेसिगु त्याग गरीबम्ह-
 सिगुति सच्छिब्बे छव्व हे मग्यं थ्व खँ स्पष्ट जुइक कना
 बिज्याहुँ ।

अले तथागतं व देवतभ्यात गाथा द्वारा आज्ञा जुया
 बिज्यात—

ददन्तिहेके बिसमे निविट्ठा
 जेत्वा बभित्वा अथ सोचयित्वा
 सादक्खिणा अस्सुमुखा सदण्डा
 समेन दिम्नस्स नअग्घमेति
 एवं सहस्सानं सहस्स यागि नं
 कलम्पि नाग्घन्ति तथा विधस्सते ति ॥

अर्थात्-गुलिगुलि तमिपिसं(काय, वाक व मनं)करपिन्त
 दुख विया, हिंसा याना, शोषण याना मुंका तगु घनं दान
 याइ वा त्याग याई व मिखा ख्ववि जागु ख्वा (मेपिनिगु
 ख्ववि ब्यूगु दान) सदण्ड (दण्डं करपिन्त ख्याना सते
 याना) ब्यूगु दान व गरीबम्हसिनं धार्मिकं थगु परिश्रमं
 यागु दान ति छति मग्यं । उकिं द्वलं द्व दां फुका त्याग यागु
 पुष्य स्वया नं व गरीबम्हसिगु दान तधं अर्थात् द्वलं द्व दां
 फुका यागु तमिम्हेसिगु त्याग गरीबम्हेसिगु ति सच्छि
 व्वे छव्व हे मग्यं ।

उकिं थये गुलिखे लखपतिया दान श्रेष्ठथे जुया नं व
 वास्तवे श्रेष्ठ मजुया चवनेफु । छायाघासा व न्हाबले सुंक,
 उकिं बयांगु धान वास्तवे मजदूरतयेगु चसिया कमाइ जकं
 दान वा त्याग ख ।

संकायं नं. छम्ह लखपति दु । व लाखी ज्यापु ज्याञ्जितये
 मालिका । वं नं लाखी दां फुका स्कूल, धर्मशाला दयेक,
 त्याग या । अयनं वयात चाइ, वं छु थगु धन त्याग यात धकन
 च्वना ला ? जिपि मजदूरतयेगु छतका छतका दां तलवे
 काटे याना काइगु । ज्या याइपि जिपि जिमिगु चति व
 ख्वबिया कमाइ ला खनि वं नइ च्वंगु, वं त्याग याना च्वंगु ।
 थ्व खँ थन च्वये तथागतं कना बिज्यागु खँ नापं दाजे
 याना स्वयेगु ज्या स्वयं पाठकं यायेफु ।

वस्तुतः 'त्याग' या अर्थ सर्वसाधारण हे याउंक थूथें
 च्वसां त्यागया वास्तविक अर्थ थुइके अपु मजू । त्यागया
 सम्यक् अर्थ थूसा थन सम्यक् रूपे त्याग जुया च्वसा व
 धार्थ्ये मानव जीवनया विभूषण ख, दुर्गति निवारणया
 उपाय ख, स्वर्गया स्वहाने ख शान्ति व शुभकारक
 आशीर्वाद ख । अन्यथा व पूजावादया थगु कुरूप तोपुइगु
 सौन्दर्यया साधन ख, पुरोहितवादया बूट ख-अजे जीवनया
 सुख-शान्तिया लेंपुइ भूम ख, अशुभकारक अभिशाप ख ।

मुख्यमय जीवनया मूल स्रोत हे त्याग चेतना खनेकुन
 तर सुनां गुलि त्याग यात धैगु थ्व प्रश्न स्वयं नं गुम्हस्मां

गज्यागुः अथवाऽप्य त्याग यात धैगु आधारे वैगु त्यागया मुल्याङ्कन ज्वीमा । त्याग परित्याग तराज्वी लनिगु स्वयानं गुणयागु कसी च्वला स्वेबले अपालं सत्य न्ह्यने दं व । अर्थात् सम्पन्न मनुखं याइगु द्रव्य, भोजन, वस्त्र त्याग स्वयानं दुखीम्ह व शोषितम्ह मनुयागु छपास जाकि वा छफुति चतिया त्याग यक्वं च्चे धाय्मा ।

च्चे पारिवारिक व व्यक्तिगतनाप त्यागया सम्बन्धया बारे खं न्ह्ययना । आ सामाजिक, राष्ट्रिय व अन्तर्राष्ट्रिय क्षेत्रपाखे नं छक मिखा ब्वय्नु । खतु सारा जीवन नाप त्यागया क्वातुगु स्वापु दु । जुजुंनिसें कया साधारण जन जीवन थ्यंकं त्यागया घनिष्ट सम्बन्ध दु । राज्य चले याइ-पिसं देशया हित, जनताया हितया बारे चिन्ताकया ज्या याना यंकेमा । न्ह्योपाय्मा, धन्ना कया विचारयाना च्वनेमा । बाचा बाचा तक न्ह्यो पांयाना च्वनेमा । २००७ साले स्वर्गीय श्री ५ त्रिभुवन जुजुं जनताया हितया लागि राज्य समेतं त्याग याना बिज्यात । अबले वर्तमान श्री ५ महेन्द्र वीर विक्रम जुजुं नं देश त्याग याना बिज्यागु ख, ध्व नं त्याग हे ख । अबले बिद्यार्थीतेसं नं थगु अघ्ययन तोता

देशया रक्षा व समाज सुधारे लगे जूगु थ्व नं छगू त्याग ख ।
 भ्रमिकि विद्यार्थी जीवने नं त्याग भदेक मगा । थगु स्वार्थ
 भावना पूतिया लागि जक भ्रम्ययन याय्गु मखु । याकचिगु
 जीवन जक सुखमय यायेगु लक्ष कया शिक्षा भ्रम्ययन यायेगु
 मखु । भ्राख ब्वने सिधे धुंका समाज सेवा व देश सेवा पाखे
 नं लक्ष तया भ्रम्ययन याय् फय्केमा । समाज व जन सेवा
 नं त्याग हे ख ।

किसान (ज्यापु) तेगु जीवने नं त्यागया महत्त्व थक्कं
 दु । खय्तला भ्रमिगु जीवन मेपिनि स्वया अपो त्यागीमय
 जू । भ्रमिसं बा वो मघा, तानो मघासे, चिकु मघासे बुज्या
 याना भ्रन्न उत्पादन याना च्वन । त्याग चेतना मदुसा भ्रथे
 परिश्रम याय् फइ मखु । ७ साले किसानतेगु त्याग नं कम
 महत्त्व दुगु त्याग मखु । भ्रबले हे विराटनगरे च्वंपि मजदूर
 तेसं राणातेगु विरोधे, जनता व राष्ट्रनायक श्री ५ त्रिभुवन
 जुजुयो समर्थने हडताल यागु त्याग नं धात्थेंयागु त्याग ख ।
 भ्रथे धका राणातेसं नं ततखागु छ्येत त्याग याना धंगुला
 त्यागया त्याखे लावनी मखु ।

२०१३ साले धर्मोदय सभाया आयोजनाय विश्व बौद्ध
 सम्मेलन जबले श्री ५ सरकारं व नेपाली जनतां गुगु सहयोग

मित्रराष्ट्र चीन प्ररतिको राजपथ क लाकांम्य काइखानि
 आदि देका सहयोग व्यक्तु नं त्यागवा विख । रूस नं पुत्र
 व धिनी किरिखानि तथा अस्थितास आदि देका सहयोग यासु
 त्याग ख । अमेरिका व मेसिगु देसा नं सहयोग बिया त्यागभ
 भावना क्यंगु दु । तर सुनीन चाकु क्यता भुजि साकेगु क्य
 सहयोग व सहोमता बिलघासा युकीकोत बौद्ध धर्म अनुसारं
 घात्येयागु त्याग घाइ मखु ।

स्वच्छ हृदय, अविकसित देशयात घन द्रव्य सहयोग व
 सहायता बिल घासा, परस्पर विश्वास व समझदारी दत
 घासा त्यागया मू दइ, अले विश्वशान्ति स्थापनायाय फइ ।

रूस अकदुवर सर्वहारा क्रान्ति जूबले अनया जनतां
 गुगु त्याग भावना क्यंगु ख व छगू महान त्याग ख । फल-
 स्वरूप समाजवादी देशया श्री गणेश जुल ।

अथेहे चीनया क्रान्तिस जनताया सहयोग व त्याग
 महान त्याग ख । फलस्वरूप जन जीवन थहांवल, च्यांकाई
 शेक कुतुंवल । चीन त्याग याना वन । ताइवान छकूचिया
 बुजु समझे जुयाच्चन । तर युकीयात त्याग घाइ मखु ।

गथे कि २००७ साले नेपाली जनताया त्यागं राणात नेपा
 त्याग माना वन । त्याग क्षेत्र संकुचित मजूसे व्यापक जू वं ।
 भवस्था स्वया जक त्यागया मुल्यांकन ज्वी अतएव भीगु
 देश नेपा थकायत, उन्नति याय्त हानं थके त्याग भावना
 दयके माला च्वंगु दु । बहुजन हित व सुखया लक्ष दुगु त्याग
 माला च्वंगु दु । देश हित व जन सुखी ज्वीगु लक्ष तथा
 त्यागि जुये माला च्वंगु दु ।



ल्लेखकया सफल

- १) गौतम बुद्ध
- २) बुद्धया अर्थनीति
- ३) पेकिङ्ग स्वास्थ्य निवास
- ४) तथागत हृदय भाग १
- ५) नेपाल चीन मैत्री
- ६) दस संयोजन

प्रकाशन प्रतीक्षाय्

- १) भिक्षुया पत्र भाग १
- २) भिक्षुया पत्र भाग २
- ३) तथागत हृदय भाग २
- ४) बौद्ध संस्कृति
- ५) उगुं थुगुं
- ६) घण्टामय जीवन
- ७) भावना

Dhamma.Digital

अनुवाद

- १) तित्थायतन सूत्र
 - २) घूल कम्म विभंग सूत्र
 - ३) बोधिसत्व
 - ४) चीनि लोक कथा
 - ५) जीवन कला
- } निपु सूत्र

एशियन प्रिन्टिङ्ग प्रेस, वसन्तपुर काठमाडौं ।

फोन : न १२०५६